

La segona edició del Festival Internacional del Circ Castell de Figueres apuja en 150.000 euros el seu pressupost per créixer en funcions, dies i localitats

El circ es fortifica

J.B.
BARCELONA

La segona edició del Festival Internacional del Circ Castell de Figueres, del 21 al 25 de febrer vinents, incrementa el risc. Si ja va ser una aventura atrevir-se amb un cartell inèdit a Europa el 2012 de la crisi, ara el pressupost salta de 295.000 euros a 440.000. Tot i que també hi ha un increment de l'aportació de les administracions implicades –cosa inusual per l'època–, que són l'Ajuntament (de 25.000 a 55.000) i la Diputació de Barcelona (de 38.000 a 48.000), el gruix del risc l'assumeix Circus Arts Foundation, que presideix el també director del festival Genís Matabosch. L'aportació pública és d'un 30%; les aportacions d'empreses privades, d'un 21%, i el promotor assumeix l'altre 48% del pressupost. L'any passat, les xifres van quadrar gràcies al fet que l'equip artístic va treballar com a voluntari.

En les gales de l'any passat, centenars de persones es van quedar fora, tot i augmentar el nombre de funcions previstes. En total, es van omplir les 14.000 localitats posades a la venda. Ara, la capacitat serà de 22.000, gràcies al fet que s'ha adquirit una vela més gran (de 1.500 a 2.250 seients) i que hi ha

'Lassos', de Jinan Acrobatic Troupe of China, un número que es podia veure en l'espectacle 'Zet' del Cirque du Soleil a Macao ■ FESTIVAL CIRC FIGUERES

Molts dels seleccionats en la primera edició avui tenen contractes a Europa

més dies de funcions. Si l'any passat ja hi va haver molta satisfacció dels primers resultats, ara s'espera millorar-los i corregir deficiències de la primera edició (ara les localitats estan numerades i es poden adquirir al mateix web del festival, cosa que facilita molt la compra). Els preus es mantenen com els de l'any passat. Com que el festival l'organitza una fundació privada, les entrades estan exemptes d'IVA, fet que els salva de l'increment del 8 al

21% de la resta d'entrades d'espectacles venuts des del setembre.

Matabosch explica que en aquest festival la voluntat és oferir unes gales amb artistes extraeuropeus (es considera que Rússia i Ucraïna són fora del continent) que mai hagin actuat a cap circ europeu. Vénen d'arreu del món. Aquest any, per primer cop, inclouen un número de cavalls. El director està molt satisfet de la primera edició perquè ja hi ha companyies que aquest

any actuaran al Festival de Montecarlo i molts tenen invitacions de la resta.

La primera tinent d'alcalde de Figueres, Marta Felip, referma la voluntat municipal que aquest festival ajudi, juntament amb l'Acústica, a situar la ciutat en el camp de les arts escèniques i musicals. Per a la ciutat, l'organització del festival de circ suposa múltiples retorns: l'econòmic (pel trànsit de públic en uns mesos de poca aflluència), l'educatiu (perquè involucra els ciu-

tadans en aquest ambient i especialment els escolars que ja han comprat, pràcticament, totes les entrades a 6 euros de les matinals) i el patrimonial. Les veles se situen al Castell de Figueres. L'única actuació que es farà al Teatre Jardí reivindica la labor de tres artistes locals: el còmic Àngel Amieva i els mags Raul Black i Karlus. El festival atraurà 63 artistes de 20 companyies de 12 països que presentaran fins a 22 exercicis, des de còmics fins a acrobàtics. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Refugiar-se en el res per sobreviure

Un refugi indie

Autor i director: Pau Miró
19 de desembre (fins al 6 de gener) a la Sala Beckett

Pau Miró presenta la seva segona part de la trilogia sobre els desheretats. Si a *Els jugadors* parlava dels homes que es veuen exclosos de

la feina, a *Un refugi indie* fa un retrat dels joves amb capacitat que no tenen, aparentment, futur a casa. Hi ha elements que ressonen en les dues peces (com la bossa plena de diners) però en aquest retrat generacional hi ha molt més nihilisme que cinisme. No hi ha

res, l'abisme. Sense alternativa, sembla una generació convidada a servir cafès a Londres, o bé al suïcidi col·lectiu. Però (sorprenent el mateix autor quan conviu amb els joves actors) el cert és que ells saben viure de la misèria i construir-se un espai íntim, de satisfac-

ció ràpida, després de veure que no hi ha opció a ser com els de la *tele*.

Sobta que en aquest retrat no hi hagi ni una referència a la tecnologia. La factura és, més aviat, artesanal, de cant en directe a les fosques. De convertir el robatori al súper en un joc tan vàlid com prendre

pastilles o passejar gossos i admirar els edificis antics. Hi ha un romanticisme baixat de graduació. Un desig d'explicar històries, certes o no. La joventut s'acaba. Miró es decanta per l'acció nua i es perd la seva potència dramàtica. Honest, serveix a la història, no enganya.

Sala Gran
20.12.12
03.02.13
Direcció
Albert Espinosa
Teatre Nacional de Catalunya
www.tnc.cat

ALBERT ESPINOSA
Els nostres tigers beuen llet

L'AVANGUARDIA Departament de Cultura